

Er zat een droom
in mijn hoofd.
Klein en verfrommeld,
vergeten in een hoekje.

Maar op een dag
kwam jij langs
en blies hem leven in.

Zo werd mijn droom
een prachtig luchtkasteel,
waarin ik nu,
samen met jou,
de mooiste kamer deel.

ILLUSTRATIE © KATJE VERMEIRE

Bij eb
kun je in het strand
gaatjes prikken.
Of boren.
Duizend of meer.
Dat doen de vogels soms.
Of de pieren.

Bij vloed regent het dan.
Aan de andere kant
van de wereld.

Dag Sint,
is er in een hoekje van jouw zak
nog plaats dit jaar
voor wat klein geluk?
Het mijne is weer stuk.
Het hoeft niet luxueus,
het moet niet groot,
ik hoef geen uitgebreide keus.
Gewoon wat klein geluk,
lieve Sint,
als je nog wat vindt,
wie weet,
in een restje Spaanse zuidenwind?

Dan ga ik weer geloven
dat geluk niet groter hoeft
dan een kersenspit
en soms in kleine hoekjes zit.

Ben je blij?
Roep dan luid:
Joepiejei!

Ben je bang?
Roep dan luid:
Benniebang!

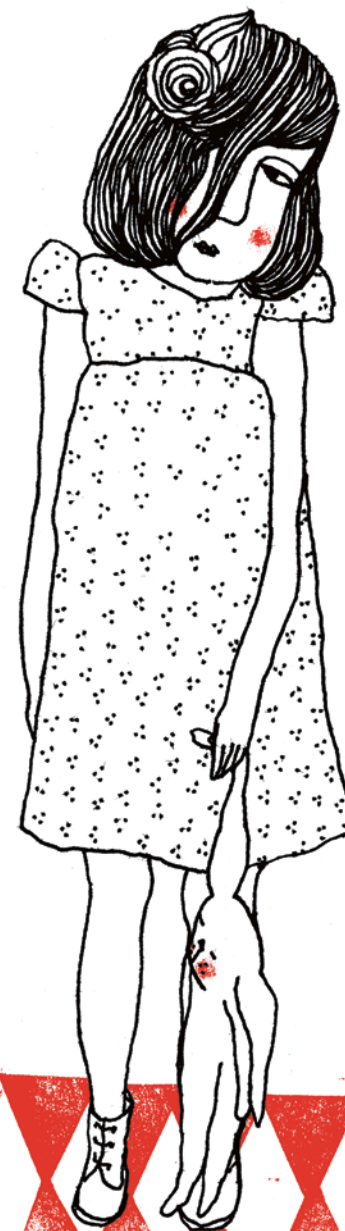
Ben je boos?
Roep dan luid:
Stomme doos!

Ben je stout?
Roep dan niks.
Ssst, stil, af.
Anders krijg je straf.

Katrijntje,
klein Katrijntje
met haar Groot Konijntje,
Groot Konijntje Nee,
moest naar school,
maar Groot Konijntje
wou niet mee.

Stout Konijntje,
zei Katrijntje,
stout Konijntje Nee!
Maar Konijntje
wou nog steeds niet mee.

Katrijntje is toen maar
alleen gegaan.
Ach, zei Katrijntje,
ik ben nu toch te oud
om met Groot Konijntje
in de rij te staan.

De zee
kruipt soms
in haar schelp.

Waarop wij dan
met een oor.

Ik ben een pareltje
in een doosje,
een snoepje, een roosje.

Niet altijd,
dat weet ik wel.
Soms proef ik zuur
of prik ik in je vel.

Maar altijd weer
ga ik zachtjes in mijn doosje,
word een pareltje,
een snoepje, een roosje.

Voor jou.

Nu bloos je!

Kennen vissen verdriet?
Verdriet en tranen?

Ik denk van wel.
Misschien wel
oeverloos veel verdriet,
een zee van tranen.

Je ziet ze niet,
maar proef eens
van de zee? ...